

Açılış Konuşmaları

Ecz. Mehmet Domaç (TEB Genel Başkanı)

Ecz. Ayşenur Özden (Kastamonu Eczacı Odası Başkanı)

Uzm. Ecz. Olcay Seles (Ankara Eczacı Odası Başkanı)

Ecz. Erkan Önsel (İstanbul Eczacı Odası Başkanı)

Ecz. Kemalettin Akalın (SB İlaç ve Eczacılık Genel Müdürü)

ÇAĞLAR ORHAN - Saygıdeğer konuklar, Türk Eczacıları Birliği tarafından düzenlenen IV. Kamu Eczacıları Kurultayı'na hoşgeldiniz.

Kurultayı açmadan önce, sizleri, Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşları anısına bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum. (Saygı duruşu yapıldı.)

Teşekkür ederim.

Kurultayı açmak üzere Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Başkanı sayın Ecz. Mehmet Domaç'ı kürsüye davet ediyorum.

ECZ. MEHMET DOMAÇ (TEB Genel Başkanı) - Sayın Genel Müdürüm, sayın Genel Müdür Yardımcıları, sayın Bağ-Kur Sağlık Daire Başkanı, sayın öğretim üyeleri, değerli meslektaşlarım; Türk Eczacıları Birliği tarafından düzenlenen IV. Kamu Eczacıları Kurultayı'na hoşgeldiniz.

Yıllardır bu kurultayları düzenliyoruz ve bu kurultaylar sonucunda ortaya çıkan bildirgeleri devletin gerekli kurumlarına ve kamuoyuna ulaştırıyoruz.

Hepimiz çok iyi biliyoruz ki, ülkemizde sorunlar öyle birden çözülemiyor, zaman zaman geri gittiği de oluyor, tekrardan harekete geçip tekrar çözmek için çabalar harcanıyor; ama biz eczacılar, kamu eczacılarının özlük hakları ve diğer konularda yıllardır uğraşıyoruz, uğraşmaya da devam edeceğiz; çünkü bu bizim görevimiz, sürekli yineleyeceğiz, sorunlara yeni çözüm önerileri getirmeye çalışacağız ve bu kurultayları giderek artan ilgiyle devam ettireceğiz.

Hepiniz biliyorsunuz, yaygın ve etkin bir sağlık hizmeti sosyal ve ekonomik düzeyle yakından ilgilidir. Toplum yaranna bir sağlık hizmeti, toplumda en fazla gereksinimi olan kesimlere sağlık hizmeti sunmaktan geçiyor. Başkalarının desteğine gereksinim duyan insanların yaşamı, yaşanmaya değer görebilmeleri sağlık hizmetlerinin katkısıyla olanaklıdır. İnsanların yaşamında önemli bir yeri olan sağlık hizmeti sunanlar, sağlık çalışanları; kendilerini feda ederek çalışan kişiler olarak birebir algılanıyor; ancak, onları çalışan olarak algılamanın da çağdaş toplumlarda yararlı olduğu düşüncesindeyiz. Verdiği hizmete karşı hakkını savunması gerekliliği düşüncesindeyiz. Sağlık hizmetleriyle sağlık çalışanları arasında topluma sunulan hizmetin niteliği açısından oldukça önemli bir ilişki söz konusudur. Olumsuz çalışma koşulları bu ilişkinin niteliğini etkiliyor; doyumsuzluk ve aşırı iş yükü, sağlık personelinin, hastaya, gereksinimi olan fizyolojik bakım verilememesinin yanısıra istenen tedavinin de gerçekleştirilememesini sağlıyor. Örneğin, ilaçtan tasarruf için eczacıya fazla iş yüklemek, rasyonel ilaç kullanımını önlediği gibi, hastanın tedavisini de geciktiriyor.

1997 yılında SSK'da 146 trilyonluk tedavi gideri olmuştur ve bunun 61 trilyonu ilaçtır; diğer bir anlatımla, tedavi giderlerinin % 43'ü ilaçtır. Söz konusu hizmeti, yöneticiler dahil 972 kişi karşılıyor. Bu biyoteknoloji uzmanları, bir yılda 32 milyon 702 reçete karşılıyorlar ve 5 milyon 264 tabela çıkarıyorlar. Günlük reçete ve tabela dahil 104.018 işlem yapıyorlar; 1 kişi günde 104 işlem yapıyor. SSK'daki eczacılar, hastayı, bankadaki hesap numarası gibi görmeye başladı. Bir başka karşılaştırma yaparsak, ülkemizde 3.200 kişiye 1 eczacı düşüyor, sigortalıları çıkarsak 1.570 kişiye 1 eczacı düşüyor, SSK'da ise 30.000 kişiye 1 eczacı düşüyor. Bu çarpıklığı kesin düzeltmemiz gerekir; ama, SSK yıllardır bu çarpıklığı düzeltmiyor; bunu kesin düzeltmemiz gerekir, böyle bir hizmet sağlık hizmeti olamaz ve sağlık hizmetiyle bunun hiçbir ilişkisi yoktur. Hiçbir serbest eczanede eczacı günde 104 reçete karşılayamaz, buna olanak yoktur. Bu, ancak, az önce söylediğim gibi, hastayı banka hesap numarası gibi görüp bilgisayarın başında ilaç çıkarmaya benzer. Bunun, rasyonel ilaç kullanımıyla da hiçbir ilişkisi yoktur.

Yine SSK'nın bir çarpıklığından bahsetmek istiyorum. SSK, hizmeti özel kurumlardan satın almaya başladı; yani, herhangi bir poliklinikten kendi kurallarına göre hizmet satın alabiliyor; ancak, o polikliniğin içerisine SSK eczanesi açıyor; özel polikliniğin içerisinde devlet, yani SSK eczane açıyor! Böyle bir garabete dünyanın hiçbir ülkesinde rastlanmamıştır. Bu, tamamen başlı başına bir ucubedir, bir garabettir. Bu, her türlü yasaya aykırı bir iştir; 6197 sayılı Yasaya aykırıdır, böyle bir şey olamaz, bu garabettir. Özel ayaktan tedavi kurumlarında eczane açacaksınız ve başka ayaktan tedavi kurumlarınızda kendinizin eczacısı olmayacak. Bu, görülmüş bir iş değildir; bu, ancak Türkiye'ye özgü bir devlet sistemidir, devlet yapısıdır; başka hiçbir ülkede böyle bir şey olamaz.

Bu çarpıklığı düzeltmek gerekiyor. Tabii, ülkemizde çok çarpıklık var, ülkemizin yapısal sorunları var; gelir dağılımı bozuk, işsizlik var, bölgesel eşitsizlikler var, sanayileşme eksik, sağlık alanında korkunç bir sıkıntı var ve ayrıca, kamu reformu gibi ihtiyaçlar var.

Kamu reformu yapılması bir zorunluluktur. Kamu personeli arasındaki ücret, ek ödeme, sosyal hak ve yardımlar açısından dengenin sağlanması için bir zorunluluktur. Aynı ünvanda bulunan personelin, kurumsal ve sektörel düzeydeki ücret farklılıklarının giderilmesi için bir zorunluluktur. Hiyerarşiyi bozmadan iş ve görev tanımına dayalı, kariyere dikkat edilerek açıklık ve eşit işe eşit ücret ilkesine dayalı yeni bir ücret sisteminin yürürlüğe konulması yıllardır söylenen ve istenen bir olgudur. Tüm kamu kuruluşlarının ücret sisteminin, tek ve ortak bir kanunla düzenlenmesi amacıyla memur ve diğer kamu görevlilerinin malî ve sosyal hakları ve yardımlarına ilişkin kanun tasarısı taslağı hazırlandı; ancak, bu hazırlanma sırasında hiçbir meslek örgütüne görüş sorulmadı; fakat, geçtiğimiz yasama döneminde bu tasarı taslağı yasalaşmadı; umut ederiz ki bu yasama döneminde, diğer kamu kurum ve kuruluşlarına sorulduğu gibi, meslek örgütlerine ve diğer örgütlere de sorularak tasarının zenginleştirilir.

Ülkemizde uzun yılların birikimi olarak ekonomide bir tekeli yapılanma vardır. Kaynak kullanımındaki etkinliği olumsuz yönde etkiliyor ve toplumdaki gelir eşitsizliğini körükliyor. Gelir dağılımı eşitsizliği, bölgeler arasındaki dengesizlik, ücretleriyle geçinenleri ülkemizde kasıp kavuruyor. Küreselleşme ideolojisi de bunun üzerine oturunca emeğiyle geçinenler en dip gelir grubuna itilmiş vaziyettedir.

Bugünkü kurultayımızın gündemi pek değil, ama sizlere aydın olmanın sorumluluğuyla biraz da softalıktan bahsetmek istiyorum. Bir kişi, bir konuya, başka her şeyi hiçe sayacak kadar aşırı önem verirse o kişiye softa deniyor. Bu durum, çok yerde çok kez karşımıza çıkıyor ve oluyor. İnsan topluluğunun yakalandığı bir hastalıktır softalık.

Bugünlerde bir grup insan Parlamento'da türban softalığı hastalığına tutuldu. Tarihte softalığın iyi işlere kaynak olduğu görülmüş değil; bence, her zaman kötü işlere yol açtığı bir gerçek; çünkü, çok tek yanlı, çünkü olaylara kin karıştırıp ve olaylara düşmanlıkla bakan bir yaklaşımdır softalık. Düşünürseniz, softalığın dünyada büyük yıkımlara neden olduğunu göreceksiniz. En önemli olan, insan düşüncesinin özgürleşmesinin önündeki bir engeldir softalık ve dogmalar. Bunların Türkiye'de, çağdaş ülkemizde ortadan kaldırılması gerekiyor. Artık, Parlamento'nun tıkanarak birbirleriyle çekişen insanların sorunlara çözüm bulmadıkları bir yer olmasından çıkarılması gerekiyor; çünkü, artık Türkiye'nin sorunları, Türk Devletinin sorunları birikti, yumak haline geldi ve hepimiz sorun konuşuyoruz, sorun konuşmaktan başka işler konuşmak durumundayız, üretici olmak durumundayız. Bu ülke, sorunlarını çözecek yöntemi bulmak durumundadır. Artık softalıklardan uzaklaşmak durumundadır.

Eczacılar, sağlıklı yaşam hakkının en önemli savunucularındandır. Eylemliliğimiz insanlıktan bu yana devam ediyor. Bulduğumuz yer her neresi olursa olsun mesleğimizi iyi yapmaya çalışacağız ve çalışmalıyız. Bunun için iki kriter var: Toplumun tüm ters yargılarına karşı ahlaklı ve dürüst olmaya devam edeceğiz. İnsan sağlığına hizmet etmenin çok büyük bir değer olduğunu göreceğiz ve insan sağlığına hizmet etme yeminimize sadık kalarak insan sağlığını her şeyden üstün tutacağız.

Demokratik, laik, insan haklarına saygılı, hukukun üstünlüğüne inanan bir yurttaş olma becerisini gösterip, özveriyle davranmaya çalışacağız ve bu özverinin karşılığını da her zaman almak için mücadele edeceğiz.

Hepiniz hoşgeldiniz. Saygılar ve sevgiler sunuyorum. (Alkışlar)

ÇAĞLAR ORHAN - Sayın Domaç'a teşekkür ediyoruz.

Değerli konuklar, Kurultaya başarı dileyen bazı mesajları ve mesaj gönderenlerin isimlerini okumak istiyorum:

"IV. Kamu Eczacıları Kurultayı'na nazik davetiniz için teşekkür ederim.

Aynı tarihte daha önceden planlanmış programım olması nedeniyle katılamadığım için üzgünüm.

Kurultayın iyi geçmesini diler tüm katılımcılara selam ve sevgiler sunarım.

Dr. Mustafa Güven Karahan"

Sağlık Bakanı

"Çalışmalarım nedeniyle Ankara dışında olacağım, aranızda bulunamadığım için üzgünüm.

*Başarılar dilerim.

Yavuz Önen

TMMOB Başkanı"

"8 Mayıs 1999 Cumartesi günü Denizli'de Türkiye Barolar Birliği Olağan Genel Kurulu yapılacağından IV. Kamu Eczacıları Kurultayı'na katılamıyoruz.

Davetinize çok teşekkür ederiz.

Kurultayınızın, meslektaşlarınız ve ülkemiz için hayırlı kararlar alması dileklerinizi saygıyla sunarım.

Av. Burhan Karaçelik

Türkiye Barolar Birliği Başkanvekili

"Aynı gün, Düşünce Özgürlük Kampanyası ve şubelerimize bir aylık gezi programını başlatacağımız için kurultayınıza katılamıyorum.

IV. Kamu Eczacıları Kurultayı'nın başarılı geçmesini diler kurultayınızı saygıyla selamlarım.

Akın Birdal

İHD Genel Başkanı

"8-9 Mayıs 1999 günlerinde düzenlediğiniz IV. Kamu Eczacıları Kurultayı'nda, 14 Mayıs 1999 günü gerçekleştirilecek Türkiye'de Eczacılık Eğitiminin 160. Yılı töreninin yoğun hazırlıkları nedeniyle katılamayacağımı üzümlere bildirir, Kurultayınızın başarılı geçmesini diler saygılarımı sunarım.

Prof. Dr. Hakan Berkan

İ.Ü. Eczacılık Fakültesi Dekanı

"IV. Kamu Eczacıları Kurultayı'nın başarılı geçmesini diler selam ve sevgilerimi iletirim.

Prof. Dr. Meral Uysal

Marmara Ü. Eczacılık Fakültesi Dekanı

"Ankara dışında bulunduğumdan IV. Kamu Eczacıları Kurultayı'nıza katılamayacağım için üzgünüm.

Kurultayınızın başarılı geçmesini diler katılımcılara saygılar sunarım."

Kemal Oktar
SSK Genel Müdürü

"Türk Eczacıları Birliği'nin IV. Kamu Eczacıları Kurultayı'na katılmamla ilgili nazik davetinize teşekkür ederim. İşlerimin yoğunluğu nedeniyle katılamayacağımı belirtir, kurultayınızın başarılı geçmesini diler saygılarımı sunarım."

Nizamettin Temel
Bağ-Kur Genel Müdürü

"IV. Kamu Eczacıları Kurultayı'na yoğun çalışmalarımızdan dolayı katılamadığım için üzgünüm. Nazik davetinize teşekkür eder saygılar sunarım."

Giray Şahin
Sağlık Bakanlığı Personel Müdürü

Ayrıca, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, Edirne Eczacı Odası Başkanı Ecz. Şükrü Cirav-oğlu, Aydın Eczacı Odası Başkanı Ecz. Ayhan Süer Arda, Eskişehir Ecza Kooperatifi Yönetim Kurulu Başkanı Ecz. Azmi Kerman, İlaç ve Kimya Endüstrisi İşverenler Sendikası Yönetim Kurulu Başkanı Kaya Turgut, Roche İlaç Firması Sağlık Ürünleri Pazarlama ve Satış Direktörü Yiğit Gürçay'a gönderdikleri mesajlardan dolayı teşekkür ediyoruz. (Alkışlar)

Kastamonu Eczacı Odası Başkanı Sayın Ayşenur Özden'i konuşmasını yapmak üzere kürsüye davet ediyorum.

ECZ. AYŞENUR ÖZDEN (Kastamonu Eczacı Odası Başkanı) - Sayın Genel Müdürüm, sayın Genel Müdür Yardımcım, sayın Bağ-Kur Daire Başkanı, değerli öğretim üyeleri, sayın Genel Başkanım ve çok değerli meslektaşlarım; 26. Bölge Kastamonu Eczacı Odası Yönetim Kurulu adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Türk Eczacıları Birliği'nin hazırladığı IV. Kamu Eczacıları Kurultayı'nın mesleğimiz açısından başarılı geçmesini diliyorum.

Kurultaylar, meslek sorunlarının, ülke sorunlarının tartışıldığı, çözümlerin üretildiği, dostlukların pekiştirildiği ve umutların tazelendiği yerler; fakat, dünyada umutları kırılan binlerce insan var. Bugün önce Bosna'da sonra Kosova'da insanlar evlerinden, yerlerinden kovuluyor. İnsan Hakları Bildirgesi'nin ellinci yılında, en temel insani haklar olan beslenme, barınma ve hatta yaşama hakları bu insanların ellerinden alınıyor. Hitler'den elli yıl sonra Avrupa'nın ortasında hâlâ ırkçılık yaşanıyor.

Globalleştiği söylenen dünyada zihinler bir türlü globalleşmiyor; aynı zihinlerde, savaşlara, katliamlara yer bulmak her zaman mümkün; globalleşen, küreselleşen ise sadece sermaye. Sermayenin dili, dini, vatani olmuyor. Sermaye grupları, sürdürülebilir ekonomik kurallarını, çevre faktörlerini göz ardı ederek kârlılıklarını sürdürüyorlar ve politikalarını uyguluyorlar. Ülkemize de uygulanan bu ticari sofranın sağlık alanındaki enstrümanları ilaçta patent, ilaçta OTC ve sağlıkta özelleştirme olarak üçlü bir paket halinde bizlere sunuluyor.

Biz eczacılar, ilaçta patenti bir bağımsızlık olayı olarak kabul ediyoruz. İlaç, talep esnekliği olmayan, insanların iradesi dışında kullanılan çok özel bir üründür. İlacın pahalı veya ucuz olması ilaca olan talebi arttırmayacak veya azaltmayacaktır ve ilaç yine zorunlu olarak kullanılacaktır. Böyle bir ürünün yabancı tekellerin eline geçmesi Türkiye'nin dışa bağımlı olmasına neden olacak ve fiyatları da denetlenemeyecektir.

Avrupa Birliği'ne tam üye olan ülkeler, tam üyelikten 4 ila 26 yıl sonra ilaçta patenti uygulamışken, Türkiye, sadece Gümrük Birliği anlaşmasıyla ilaçta patenti kabul etti ve patent uygulama tarihi 2005 yılı iken nedense 1 Ocak 1999 tarihine geri alındı.

Bu konuda, Türk Eczacıları Birliği'nin, odaların ve tüm eczacıların gerekli çalışmaları, tepkileri olmuştur. En son Aralık ayında Türk Eczacıları Birliği Genel Başkanı, Merkez Heyeti üyeleri ve Oda Başkanları'yla birlikte Sayın Hikmet Çetin'i patentin ertelenmesi konusunda ziyaret ettik. Ben orada Sayın Çetin'e şöyle bir soru sordum: "Sayın Çetin, Avrupa Birliği'ne tam üye olan ülkeler, tam üyelikten 4 ila 26 yıl sonra patenti uygulamışken, Türkiye, sadece Gümrük Birliği üyesiyken neden patent uygulaması ülkemizde başlamıştır?! Sayın Çetin'in bana verdiği cevap ilginçtir, şöyle demiştir: "Türkiye, Avrupa Birliği'ne daha kolay girebilmek için ilaçta patenti kabul etmiştir." Yani Türkiye, Avrupa Birliği'ne şirin gözükmek için ilaçta patenti kabul etmiştir!

Türkiye'yi yönetenler, herhalde Türkiye'nin gücünü, Türk İlaç Sanayisi'nin gücünü bilmiyorlar. Bugün Rusya'da, Doğu Avrupa ülkelerinde, Balkanlarda, Ortadoğu'da, Orta Asya'da Türk Devletleri'nde ve Uzak Doğu'da, Türkiye'nin elinde bulunan kalite ve kapasiteye sahip ilaç sanayii yoktur. Türkiye, bu konuyla bölgesinde çok güçlü bir ülke konumundadır ve Dünya Sağlık Örgütü'nün öngördüğü iyi laboratuvar, iyi imalat tekniğine uygun ilaç üreten Dünya'da 36 ülkeden birisidir. İlaçta patentin uygulanmasıyla birlikte, yerli ilaç sanayii zayıflayacak, batma veya yok olma tehlikesine girecek, ilaç fiyatları denetlenemeyecek ölçülerde artacak ve buna bağlı olan tarım ve hayvancılık sektörlerimizde çökme, gerileme olacak ve yine halkın % 65'inin sosyal güvenlik şemsiyesi içinde olduğu düşünülürse, bunlara bu güvenliği sağlayan devlet ve devletin kurumları iflaslar, çökmeler yaşayabilecek ve en önemlisi, insanlar ilaç alamayacaktır. Artık, devletin milli ilaç politikasını benimsemesi gerekmiyor mu diye sizlere soruyorum?!

OTC ile reçetesiz ilaçların eczane dışında satışa sunulmaları tasarlanıyor veya eczane üzerinden, tezgah üzerinden satılmaları düşünülüyor ve bu düşünce de tekelci firmaların nakit para isteklerine göre genellikle ortaya çıkarılıyor.

Türk Eczacıları Birliği bu konuda yine gerekli çalışmaları yapmış ve bunu bir ölçüde durdurmuştur, şu anda yürütmeyi durdurma kararı alınmıştır; ama yarı ne olur? Bunların pişirilip yarı tekrar önümüze konulacağını da unutmamalıyız.

Biz eczacılar ilacı reçeteye satmak istiyoruz. Her ilacın reçeteye girmesi işçiyi memuru rahatlatacak ve cebinden daha az para çıkmasını sağlayacaktır ve daha önce de söylediğim gibi, halkımızın % 65'i sosyal güvenceye sahiptir.

Sağlıkta özelleştirme değişik isimlerle karşımıza çıkarılıyor. Dün Genel Sağlık Sigortası Sistemiyken bugün Kişisel Sağlık Sigortası Sistemi oluyor. Sistemin esası yine özel sigortaların tekelinde olacak ve kârlılığa dayalı bir sistem. Bu sistemin de ayakları yere basmıyor, basmıyor ve ülkeyi 2000'li yıllara taşıyamayacak bir sistem.

Bugün gayri safi milli hasıladan devletin bütçesinden sağlığa ayrılan pay % 2,78. Bizler bugün burada toplandık, sağlık sorunlarının geliştirilmesi için konuşacağız; fakat, % 2,78 pay ile ancak sağlıksızlığın nedenlerini tartışabiliriz gibi geliyor bana. Yine gayri safi millî hasıladan pay alan % 20'lik en fakir insan grubu % 5 nispetinde pay alırken, % 20'lik en zengin insan grubu % 55 nispetinde pay alıyor; yani zengin kesim, fakir kesimden 50 kat fazla kazanıyor. Zaten sosyal dengelerin bozulduğu açıkça belli olmuyor mu?!

Kayıtdışı ekonomilerle Türkiye bütçesi kadar vergi kaçınıyor. Devletin bütçesinden sağlığa ayrılan pay % 10'lara çıkarılırsa sağlık alanında gerekli düzenlemelerin, iyileştirmelerin yapılabileceğine inanıyoruz ve bizim sağlık vergisi alınması için önerimiz var. Eğer bütçeden sağlığa ayrılan pay % 1 nispetinde dahi artırılırsa bebek ölümlerinde % 30-40 azalma, insan ömründe iki üç yıl uzama olabilecektir. Dünya Sağlık Örgütü bunu böyle tespit etmiş.

Ülkemizde sağlık alanında yatırımlar yapılamazken, kamuda çalışan sağlık çalışanlarının ücretleri sürekli olarak reel bazda azalmaktadır ve eczacı meslektaşlarımız diğer sağlık çalışanlarının aldığı hakları da alamamaktadırlar. Nöbet zamları iki yıllık hemşireyle bir tutulmakta, 1930 katsayısıyla yan ödeme cetvellerine bakıldığında teknikerin yan ödeme katsayısının eczacının yan ödeme katsayısından daha fazla olduğu görülüyor. Yine özel hizmet oranı 1'in 4'ündeki hekim için 160 iken, 1'in 4'ündeki eczacı için 120 oluyor. Eczacılar devlet hastanelerinde bir hemşire veya teknisyen eczacı yerine görev yapabiliyor. Devlet döner sermaye kârlarını eczacıya kurban edebiliyor. Eczacıya kamuda hak ettiği danışmanlık görevi, klinik eczacılık yaptırılmıyor. Eczacının ihtisas hakları da elinden alındı.

Ülkemizin pek çok sorunu var. Başta sağlık diyoruz. Eğitimsiz sağlık sorunlarının da çözülemeyeceğinin bilincindeyiz. Türk Eczacıları Birliği'nin bu konudaki eğitime verdiği önemi

ben takdir ediyorum. Diyarbakır'da bir Eczacılar İlköğretim Okulu açıldı ve bu okul, Birliğin ve tüm eczacıların katkısıyla yapıldı. Okulun açılışına ben de gittim ve o gün çocuklarla beraber sıralarda oturduk, biraz da çocuklaştık. Çocukların gözlerinde minnet vardı, şükran vardı ve yarınlara umudu vardı.

Demim de Türk Eczacıları Birliği'nin eğitime verdiği önemden bahsetmiştim; yine, meslek içi eğitim programlarıyla Türk Eczacıları Birliği, eczacıya toplumda hak ettiği statüyü veriyor, saygı ve güven veriyor. Yalnız, benim şöyle bir önerim olacak: Kamuda çalışan meslektaşlarımıza yönelik programların saptanması ve onlar için de meslek içi eğitim programlarının yapılması gerekir diye düşünüyorum.

Ülkemizde, bunca uyarılara rağmen Eczacılık Fakülteleri açılmaya devam ediyor. Diplomalı fakat işsiz eczacı sayımız gittikçe artıyor. Eğitimde kalite değil de sadece politikalar uğruna, oy uğruna okullar açılıyorsa, bilgisiz ve deneyimsiz insan sayısında da artma olacaktır.

Meslek örgütleri yalnız mesleki sorunlarla mı ilgilenmelidir?! Ben bunu kabul etmiyorum, hayır. Hem 22 bin üyeli çok güçlü bir örgüt olacaksınız hem de yaşadığımız ülkemiz için, demokrasi için mücadele etmeyeceksiniz!.. Bizler, kendimizi bu ülkenin aydınları sınıfına sokmak istiyorsak sorumluluk almayı da bilmeliyiz; demokrasinin, insan haklarının ve eğitimin savunucusu olmalıyız. Zaten bu ülke insanı, eğitimden ve eğitilmiş kimseden korkmadığı zaman gerçek demokrasiyi hak edecek ve demokrasi de tabana yayılacaktır. Örgütlü toplum olmanın bizlere verdiği gücü hep beraber sonuna kadar kullanırsak birçok sorunumuzu da çözebileceğimize inanıyorum.

Teşekkür ederim. (Alkışlar)

ÇAĞLAR ORHAN - Sayın Özden'e teşekkür ediyoruz.

Şimdi, ilk kez Kamu Eczacıları Kurultayını gerçekleştiren ve geleneksel hale getiren Ankara Eczacı Odası adına Ankara Eczacı Odası Başkanı Uzm.Ecz.Sayın Olcay Seles'i konuşmasını yapmak üzere kürsüye davet ediyorum.

UZM. ECZ. OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı) - Sayın İlaç ve Eczacılık Genel Müdürümüz ve yardımcıları, sayın Bağ-Kur Sağlık Daire Başkanı, değerli oda başkanlarımız, sevgili meslektaşlarım, üniversitelerimizin değerli öğretim üyeleri; hepiniz IV. Kamu Eczacıları Kurultayı'na hoşgeldiniz.

Özellikle bu Kurultay'a Ankara dışından katılan değerli meslektaşlarıma odam adına sonsuz ve özel teşekkürlerimi iletiyorum.

Bu Kurultayın da, diğer Kurultaylarda olduğu gibi, evrensel boyutlara ulaşmamızda yardımcı ve yol gösterici olacağına inanıyoruz.

Değerli meslektaşlarım, sayın konuklar; yüreğini, beynini bu topluma bir şeyler katmanın onuruyla dolduran 286 başvuruyla bu Kurultay başlıyordu; biliyorsunuz, seçimler nedeniyle bu ertelendi; ancak, az önce Sayın Erkal Alphan'dan rakamı aldım ve son derece mutluluk verici, 300'lü rakamları aşmış durumdayız. Tabii ben bu konuşmayı erteleme öncesi, 286 rakamı üzerinden hazırlamıştım; dolayısıyla, bu 286 başvuru rakamını değiştirmeden devam edeceğim. O nedenle, bu 286 başvuruyla nitelikli ve anlamlı bir etkin toplulukla bu kurultayı gerçekleştiriyoruz. Anlamlı diyorum çünkü, yaklaşık 4 bin kamu çalışanı var ve bu 4 bin kamu çalışanından 286, hadi değiştirelim, 300 küsur kişilik bir topluluk oluşturabildik; yani, yine 286 rakamı esas alınır % 8,17'lik bir oranı yakalayabildik. Seçimlerden yeni çıkmış bir ülke olarak % 10'luk seçim barajına takıldık diye düşünebilirsiniz; ancak, ben, bu rakamı son derece önemsiyorum. Çünkü, toplumu yönlendirenler genellikle, her zaman küçük bir grupla yola çıkmışlar ve giderek fikirlerini daha geniş kitlelere yayabilmişlerdir. İşte bunun en büyük örneğini de Mustafa Kemal'in Cumhuriyeti olarak düşünüyorum.

Değerli meslektaşlarım, ancak hiçbir şey emek vermeden de gerçekleşmiyor. Emek vermeden gelinen yerler çok kolay kaybedilebiliyor. Örneğin, Türkiye Büyük Millet Meclisindeki son yemin töreninde hemen herkesi üzen olay, emek vermeden bu ülkede doğru dürüst yaşamadan, çile çekmeden, tepeden bir yerlerden atamayla gelen bir kişinin, adeta kürekle konmuşçasına bir ayrıkotu gibi Mecliste şaşkın şaşkın oturması bunun en tipik örneğini oluşturmaktadır.

Değerli meslektaşlarım, birlikte bir şeyler üretmenin keyfini bu Kurultayda da yaşayacağız. Güzel şeyler söylemek, insanlara gerçekleşmeyecek vaatlerde bulunmak en kolay yol. Bizler bunu, bugüne kadar yaşadığımız Kurultayların açılış konuşmalarında yaşadık; ama bizler yani kamu eczacıları, bu konuşmaları, yani gelemeyeceğimiz noktanın ne olduğunu bilerek ve gülümseyerek izledik. Ancak, bizler de birçok hata yaptık ve bu hataların başında da yalnızca izleyici olarak yetinmek yatıyor. Mutlaka her şey önce izlemekten geçiyor, gözlemekten geçiyor, ama bu işi çok abartırsak varacağımız yerin öyle pek menem bir yer olacağını da düşünmüyoruz.

Bu söylediklerim, bu salonda bulunan hiçbir meslektaşımınla ilgili değildir. Sürekli bakarak hiçbir şeyi çözemeyiz. Artık şu amirlerden korkmak, başhekimlerden korkmak, yöneticilerden korkmak duygusunu bir kenara atmak zorundayız diye düşünüyorum. Bir başka gözlükle bakacak olursak, amirlerin, başhekimlerin, yöneticilerin, bu korkutma huyundan vazgeçmesi gerektiğini düşünüyorum. Çünkü, bu dünyada her şey ancak sevgiyle üretilebiliyor. Tek başına birini karşılıksız sevmek yetmiyorsa, o zaman örgütlü sevgiyi oluşturmanın yollarını hep birlikte bulmak zorundayız.

İşte bu nedenle, meslek örgütlerinin en doğru adres olduğunu düşünüyoruz. Hepimiz elimizi açıp beklersek sorunlarımızı çözemeyeceğimize inanıyoruz.

Bunları bu güzel günde moral bozmak için söyleyemiyorum gayet tabii ki; çünkü, bugüne kadar kamu eczacılarının ürettiklerine bir bakarsak, yeterince bize moral verecek şeylerin olduğunu hepimiz çok iyi biliyoruz.

Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü'nde çalışan meslektaşlarımızın, bu ülkenin ilaçla ilgili geleceğini hazırlamakta nasıl büyük bir özveriyle çalıştıklarını, hazırladıkları yönetmeliklerle, uyum yasalarıyla, İyi Laboratuvar Uygulamaları ve İyi Üretim Uygulamaları konusunda gelişmiş ülkelerle aynı mevzuatı yakalama konusundaki inanılmaz çabalarını son derece iyi biliyoruz.

Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi'nde çalışan eczacılarımızın sağlıklarını da bir kenara atarak nasıl çalıştıklarını, orada çalışmış bir meslektaşınız olarak çok yakinen biliyorum. Morgların yanında, en ücra köşelerde kurulmuş Devlet ve SSK Hastanelerinde çalışan eczacılarımızın, patlama noktasına gelmiş hastalara nasıl hizmet verdiklerini çok iyi biliyoruz. Sağlık müdürlüklerinde çalışan eczacılarımızın, oradan buraya yaz-kış nasıl koşturduklarını, ilçe, belde denetimlerine giderken nasıl bir risk altında çalıştıklarını çok iyi biliyoruz. Bağ-Kur'da çalışan meslektaşlarımızın bitmek bilmeyen tempolarının ne olduğunu çok iyi biliyoruz. Üniversitelerde çalışan meslektaşlarımızın onca olanaksızlığa karşın yaptıkları araştırmaların gururunu her zaman taşıyoruz. Arada söylemeyi atladığım kişilerin de olabileceğini düşünerek bunları da söylemenin bir görev olduğunu düşünüyorum. İşte, tüm bu çalışmaların hepsinin neredeyse açlık sınırında ve hiç hak etmedikleri ücretlerle çalışan kamu eczacıları tarafından yapıldığını bu Kurultay aracılığıyla tüm Türkiye'ye duyuruyoruz.

Bu Kurultayın sonuçlarının tüm ülkemize önemli katkılar sağlayacağını düşünerek Ankara Eczacı Odası adına hepinize saygılarımı sunuyorum. (Alkışlar)

ÇAĞLAR ORHAN - Sayın Seles'e konuşmalarından ötürü çok teşekkür ediyoruz.

Şimdi, konuşmasını yapmak üzere İstanbul Eczacı Odası Başkanı Sayın Erkan Önsel'i davet ediyorum.

ECZ. ERKAN ÖNSEL (İstanbul Eczacı Odası Başkanı) - Sayın Genel Müdürüm, sayın Genel Başkanım, değerli konuklar ve sevgili arkadaşlar; bence bugün burada kamusal olanı tartışmalıyız önce; çünkü, kamusal olanı tartışmaya Türkiye'nin ihtiyacı var. Yaşadığımız süreç, Türkiye'de kamusal olanla özel olanın bir anlamda ideolojik mücadelesidir ve bir anlamda iki farklı dünya görüşünün çatışmasıdır.

Sağlıklı toplum olmadan sağlıklı insan olmaz. Devlet, anayasasına, yurttaşlarına karşı sağlık görevini birincil madde olarak koyar; fakat, nerelerden nerelere gelmişiz. Bu konuda çok kısa bir anımsatmada bulunmak istiyorum; 1920'lerde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 3 numaralı bir kanunu var, kısaca ondan bahsetmek isterim. 1920 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti döneminde kabul edilen 3 sayılı Kanunla Sağlık Bakanlığı kurulmuştur. O zamanki adı Sıhhiye-i ve Muvaneti İçtimai Vekaleti, yani Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı. 1 ve 2 numaralı Kanunları da söyleyeyim. 1 numaralı Kanun'da deniyor ki: "Osmanlı Ülkesinde halkı temsil etme yetkisi Türkiye Büyük Millet Meclisi'nindir." 2 numaralı Kanunda deniyor ki: "1 numaralı Kanuna karşı çıkanlar idam olunur." 3 numaralı Kanun da çeşitli bakanlıkları sıralar ve bunların ikinci sırasında Sağlık Bakanlığı yer alır. Garip bir şey dünle bugünü karşılaştığımızda, olaya tarih boyutuyla baktığımızda, bugünkü Sağlık Bakanlığımızla Cumhuriyet'i kuran devrimci kurucuların Sağlık Bakanlığı arasındaki dağlar kadar farkı görürsünüz arkadaşlar. Onlar, kamu sağlığı konusunu gündemlerin birinci sırasına yazdı, halka hizmeti 1 numaraya yazdılar; onlar, o zaman özeli tartışmadı, kamuyu tartıştılar, halkı tartıştılar ve o dönemde 19 Mayıs'ta Samsun'a çıktığında Gazi'nin yanında 14 kişi var, bunların 3'ü doktor; Enver Tali Bey, Refik Saydam ve Dr. Eşref. Yine o dönemde çıkan yasalar 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu, 3017 sayılı Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının Kuruluş Kanunu, 1219 sayılı Hekimlik ve Hekimlikle İlgili Meslekte Uygulamaya İlişkin Yasa, Hekimlerin Görevleri, Dişhekimleri'nin Görevleri, Eczacılık Yasası ve Eczacıların Görevleri; Ebeler'in, Hemşirelerin ve Sünnetçilerin görevleri; bunların hepsi o dönemde çıkarıldı arkadaşlar. Bugün yanına dahi yaklaşamadığımız kamuyu kuran yasalar 1920'ler Meclisinde çıktı. O günden bugüne geldiğimizde, yapılan tartışmalara baktığımızda, demin Başkanım anlattı ve garabet diye niteledi, yerden göğe kadar haklıdır; bugün de biz garabetlerle uğraşıyoruz.

Devletin kurumları bünyelerinde yasadışı eczaneler kuruyor. Nerelerden nerelere gelmişiz! Yani, o dönemlerde bu ülkede Refik Saydam'lar var, kamuyu düşünen Sağlık Bakanları var. 1950'lere kadar, esas olarak, bu ülkede kamuyu düşünen Sağlık Bakanlığı hizmetleri var. Neler olduysa 1950'lerden sonra oldu. O süreç, o dışa bağımlı süreç, Türkiye ekonomisini ve siyasetini dışa bağlayan süreç, beraberinde sağlığımızı da dışarıya bağlamaya başladı ve 1965'lerden 1980'lere kadar ve ondan sonraki yaşadığımız süreç ise insanlarımızın sağlığı üzerine oynanan kumardan ibarettir. O bakımdan bugün bizler kamuyu tartışmalıyız, kamusal olanı tartışmalıyız.

Arkadaşlar biz sadaka istememeliyiz. Bizim kamuda çalışan arkadaşlarımız için istediğimiz sadaka yoktur. Onlar onurlu görev veriyorlar, az sayıda olmalarına rağmen onurla çalışıyorlar, mesleğimizi onurlu bir şekilde temsil ediyorlar. Onlar, bizim kamu alanındaki emekçilerimizdir. Onlarla omuz omuza olmak zorundayız. Onların bütün haklarını savunmada, başta TEB olmak üzere bütün meslek odaları yan yana, omuz omuza onlarla olmalıyız.

Eğer kamusal olanı tartışmayı çözebilirsek, kamusal olana sahip çıkarsak, yani toplumsal olana sahip çıkarsak bireysel olanı daha rahat çözeriz. Bu ülkede bu temel atılmazsa, bu temeli kuramazsak, kamuya ait olanı, büyük kurumları yaratamazsak, büyük sağlık kuruluşlarını kamunun projesiyle oluşturamazsak hiçbir şey yapamayız. Bireyin sağlıkla ilgili sorununu çözmeye devletin en temel görevi sağlıkla ilgili finansman yatırımdır, kamuyu korumasıdır, halkı korumasıdır.

Dünya Sağlık Örgütü'nün tanımlamasına göre sağlık, hepimizin bildiği gibi, sadece hastalığın ve sakatlığın olmayışı değil, aynı zamanda bedensel, ruhsal ve toplumsal yönden tam bir iyilik durumudur. Bize düşen, meslek örgütlerine düşen görev, Birliklerimize düşen görev, işte bu tanıma uygun politikalar üretmektir ve bizler de zaten bunları yapıyoruz. O bakımdan, tayin edici soruyu tekrarlıyorum: Kamusal olanla özel olanı tartıştığımızda bizler kamusal olanın yanında yer almalıyız.

Hepinize teşekkür ediyorum, sağ olun. (Alkışlar)

ÇAĞLAR ORHAN - Sayın Önsel'e teşekkür ediyorum.

Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürü Sayın Kemalettin Akalın'ı kürsüye davet ediyorum.

Ecz.KEMALETTİN AKALIN (Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürü) - Türk Eczacıları Birliği Genel Başkanı, değerli Oda Başkanlarımız, değerli bilim adamları, değerli meslektaşlarım, beyefendiler ve hanımefendiler; bugün burada IV. Kamu Eczacıları Kurultayını yapıyoruz. Ankara Eczacı Odası Başkanı'nın da ifade ettiği gibi biz barajı geçemedik; yani, burasının dar gelmesi gerekirdi, ama yine de oldukça bir katılım var. Demek ki sorunlarımız az veya sorunları fazla dikkate almıyoruz veya önemsemiyoruz.

Geçen Kurultayda bulunan arkadaşlar yine bu Kurultaya da gelmiş, ondan önceki gelen arkadaşlar da hemen hemen aynı arkadaşlar; yani, hemen hemen aynı arkadaşlar katılıyor, onlarda bir duyarlılık var, mesleğe bir sahip çıkma var diye düşünüyorum.

Bugün mesleğimiz, hepinizin bildiği gibi, tedavinin vazgeçilmez unsurlarından birisi olan ilaçla ilgilidir. Bugün bu konuda eğitim alan tek meslek eczacılıktır. Bugün fiilen 7 eczacılık fakültesi var, 1 tanesi yeni kuruldu, bir iki tane daha eczacılık fakültesi kurulma çalışmaları var.

Gerçekten bir ihtiyacımız var mı eczacılık fakültelerine; bence, öncelikle mevcut eczacılık fakültelerinin programlarını bir gözden geçirmekte yarar var, yani, mevcutlar yeterli eğitimi veriyor mu vermiyor mu, önce ona bakmak lazım, ondan sonra da yeni fakültelere ihtiyaç var mıdır, hangi sahada ve hangi konularda böyle bir eğitime ihtiyaç var, ona da bakmak lazım.

Benden önce konuşan arkadaşlarımız çok önemli şeylere değindi; Başkanımız Sayın Domaç, bugün Türkiye'nin en büyük ilaç alıcısı durumunda olan SSK'da 1 eczacıya düşen reçete sayısından bahsetti ve diğer kurumlarda da az çok buna yakın rakamlar vardır; çünkü, bazı illerde hastanelerde hiç eczacımız da yoktur, oralarda eczacılık hizmeti veriliyor dememiz mümkün değildir. Şu anda kamuda çalışan, hastanelerde ve sağlık müdürlüklerinde çalışan arkadaşlar 5 veya 10 eczacının yapacağı işi tek başlarına yapmaya çalışmaktadırlar. Bu bana göre büyük bir özveridir.

Ben çok basit olarak şunu söylemek isterim ki, bugün Sağlık Bakanlığı bünyesindeki hastanelerde, illerde sağlık ocaklarında ve sağlık merkezlerinde 700 civarında eczacı eksikliği var. Bu eksiklik de on-onbeş sene önceki standartlara göre olan eksikliktir. Günümüz çağdaş anlamda baktığımız zaman bunu ikiyle üçle çarpmak gerekiyor.

Bugün Türkiye'de ilaç israfı var deniyor. Bu doğaldır çünkü, ilacı bilen kişileri siz gerekli yerlerde bulundurmazsanız, istihdam etmezseniz bu kaçınılmaz bir sonuçtur. Tedavide vazgeçilmez unsurların en önemlisi ilaçtır, ilacı da en iyi eczacı bildiği ve onun eğitimini aldığı için eczacıya yeterli imkânı ve zamanı tanımazsanız bu gayet normaldir. Yıllar itibarıyla bakarsanız, ilaç israfındaki artışın, eczacıların azalmasıyla paralel olduğunu görürsünüz.

Bugün Sağlık Bakanlığı'nda yeterince eczacı yok, bazı hastanelerde hiç yok. Diyeceksiniz ki, sizin Genel Müdürlükte nedir; bizde de çok eksiklik var ve bizde de arkadaşlarımız büyük bir özveriyle çalışıyor. Geçen Mecliste Genel Kurula kadar indi, umudumuz oydu, Sağlık Bakanlığına 35 bin kadro gelecekti ancak yasalaşmadı; umudumuz, bu yeni dönem Mecliste. İnşallah sizlerin de, bilhassa meslek kuruluşlarının da bu konuda destek olmaları Mecliste bulunan meslektaşlarımızın desteğiyle gerek Sağlık Bakanlığında gerekse SSK'da veya diğer kamu kurumlarında yeteri derecede eczacının bulunması için kadroların tahsis edilmesi ve arkadaşlarımızın buralara tayin edilmesi gerekiyor.

Kurultay başlamadan önce bazı arkadaşlarla konuşurken, birçok arkadaşımız "emekliliğimiz gelse de ayrılacak ve eczane açsak" dediler, Başkanımız da yanımdaydı eczane ve eczaneler hakkında bir yasa tasarısı hazırlıyoruz, son şeklini aldı inşallah bu dönemde onu yasalaştıracağız. Biraz önce İstanbul Eczacı Odası Başkanı "1920'li yıllarda çıkan yasaları değiştiremedik" dedi; doğru, şu anda onun sıkıntılarını, sancılarını da yaşıyoruz. Çünkü, o zaman arabanın modeli oydu, o kadar hızla gidiyor, çağdaş bir hıza erişmek için arabanın modelini geliştirmek ve çağa uygun birtakım düzenlemeleri yapmak lazım- Dedik ki: "Kamuda eczacılar 65 yaşına kadar çalışsın ve emekli oldukları zaman da eczane açmasınlar!.." Beğenmediniz değil mi!..

Değerli arkadaşlar, biz yasa ve yönetmelikleri hazırlarken meslek kuruluşlarına muhakkak danışıyoruz, onların önerileri doğrultusunda çalışıyoruz. Zaman biraz ilerledi, tabii bu biraz da sizlerin uyanmanız için espiydi. Her zaman herkesin eczane açma hakkı olabilir, yalnız, bu yeni hazırlanan yasayla birtakım kriterler ve kurallar gelecek. Bugün mezun olup diplomasını dahi almadan çıkış belgesiyle eczane açan arkadaşlarımız olmayacak, bu konuda birazcık pişmeleri gerekiyor ve biraz tecrübeli olmaları gerekiyor.

Bana göre önemli hususlardan biri olan diğer konuya değinmek istiyorum. Serbest çalışan birçok arkadaşımız bugün kamuya reçete yapıyor, bu reçetelerin kontrolü de oldukça önemli. Bazı kamu kurumlarında bu reçeteleri kontrol eden meslektaşlarımız var; ancak, birçok yerde de ilaç ve reçete bilgisi olmayan birçok kimse tarafından bu reçeteler kontrol edilmektedir. Onun için bu konuda da bu konunun uzmanı eczacılar tarafından bunların yapılması lazım. Bu reçetelerin kontrolü için ya kamuda kadroların bu şekilde ayrılması, kamudaki arkadaşlar tarafından yapılması, eğer bu imkân yoksa meslek kuruluşları tarafından -bugün eczacı odası sayısı 40 oldu tahmin ediyorum- eczacı odaları tarafından bunların yapılması lazım. Buradaki arkadaşlarımızın bunları hakkıyla yapma durumları vardır. Biz bunları yetkisiz ve bilgisiz kişilere yaptırdığımız zaman birçok olumsuz durumla, arzu edilmeyen durumlarla karşı karşıya kalıyoruz. Onun için, bu konu da bana göre önemli olan hususlardan birisi.

Bir diğer husus da, Türkiye'de yeni yeni konuşılmaya başlanan tedavi maliyetleridir. Bu tedavi maliyetlerinin de eczacılık fakültelerinde okutulması lazım. Bugün tedavi maliyeti konusu ayrı bir konudur ve bu konuda da gerekli altyapının oluşması gerekir ki, kamuda çalışan arkadaşlarımız bu konuda hekimleri uyardırmaları ve onlara yol göstermeleri gerekmektedir.

Bir diğer konu, bize sıkça müracaat edildi, belki sizlerin de bilginiz yoktur, epeyce eczacı odası başkanımız da buraya teşrif etmişler; onları da bilgilendirmek ve SSK'dan da arkadaşlarımız var burada; bugün SSK'da birçok hastane veya sağlık merkezinde, maalesef, eczane, eczacı olmadan çalıştırılmaktadır. Bunlara eczacı ataması yapılamıyorsa buraların kapatılmasını istedik.

Başkanımın da değindiği gibi, bugün hizmet satımı, satın alımı yapıyor bazı sağlık kuruluşlarında, bu, SSK için geçerli; oralarda eczane açılmaya çalışılıyor. Bu da yanlış bir uygulama. Biz bu konuda, gerek SSK'ya gerekse Türk Eczacıları Birliğine Bakanlığımız Hukuk Müşavirliği'nin görüşüyle beraber böyle bir eczanenin açılmayacağını, böyle bir faaliyetin olamayacağını bildirdik. Bu konuyu da sizlerin bilgisine sunuyorum.

SSK'da bir eczane açılmasına ihtiyaç var mıdır yok mudur, o da tartışılması gereken bir konudur; çünkü, bir yerde orada rekabeti önleyorsunuz; belli bir grup ilacı alıyorsunuz, başka ilacı almıyorsunuz. Bu da bir yanlışlıktır, israfa neden olmaktadır. Tabii oradaki, bir yerde, tedavi sisteminin getirdiği eksikliklerin veya yetersizliğin sonuçları diye düşünüyorum. Eğer hakkıyla uygulansa, gerekli şekilde birtakım düzenlemeler yapılsa orada da fazla bir sorun olacağını zannetmiyorum.

Bugün ve yarın burada çok güzel bildirimler sunulacak ve tartışmalar olacak. Ben fazla zamanınızı almak istemiyorum, aslında uzun konuşurum, ama sizlerin sabrını fazla zorlamak istemiyorum. Birçok konuyu hep beraber biliyoruz ve hepimiz de yaşıyoruz; yani, siz yaşıyorsunuz da biz yaşamıyoruz demek yanlış bir şey ama az ama çok hepimiz yaşıyoruz. Bunu nasıl aşacağız; hep beraber aşacağız; bizim tek başımıza aşmamız veya sizin aşmanız mümkün değil. Bize her zaman destek olan meslek kuruluşlarımız bu konuda da destek olacaklardır, ben ona eminim, onun için rahatlıkla söyleyebiliyorum. Diğer meslek gruplarının kamudaki kendi birimleriyle pek anlaşmalarını görmüyorum ben; ama biz anlaşıyoruz, çünkü hedefimiz belli; eczacılığın sunumunu kamuda ve özel eczanelerde en iyi şekilde nasıl yapabiliriz, bunun çabası içindeyiz. Önümüzdeki günlerde bu eksiklikleri de tamamlayacak, belki bundan sonraki kurultayda daha başka şeyler tartışacağız. Bu Kurultay'da Ankara Eczacı Odası Başkanımız Olcay Bey, sağ olsun, her sene büyük bir özveriyle gündeme getiriyor, epey bir gayret içinde, bu kadar toplayabildi; o da bir başarıdır. Kolay değil bugün birtakım toplantıları yapmak. Şöyle baktığım zaman, Türkiye'nin her tarafından meslektaşlarımız, arkadaşlarımız Kurultay'a gelmiş. Burada yapılacak önerileri de gittikleri yerlerde, arkadaşlarımız, gelemeyen arkadaşlarımıza anlatırlarsa, belki önümüzdeki toplantılarda burası dar gelir, daha büyük bir yerde toplantı yapma şansı olur. Tahmin ediyorum bundan sonraki toplantı, Türk Eczacıları Birliği'nin Çayyolu'nda yaptırmakta olduğu -herhalde bu sene bitecek- Sosyal Tesisleri'nde yapılacaktır ve sizlerin de gelip gitme sıkıntınız da olmayacaktır, bilhassa taşradan gelen arkadaşlarımız için, orada misafir edileceksiniz.

Daha kalabalık, daha sıcak ortamda, önümüzdeki yıllarda daha az sorunu tartışma dileğiyle hepimize sevgi ve saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

ÇAĞLAR ORHAN - Sayın Akalın'a teşekkür ediyorum.

Değerli konuklar, saat 13.30'da tekrar buluşmak üzere yemek arası veriyoruz.

Teşekkürler.